Reseberättelse: Juiz de Fora (MG), Brasilien

MFS:et gjordes som examensarbete inom Civilingenjörsprogrammet i Miljö- och vattenteknik med titeln ”Sources of Organic Carbon in Tropical Reservoirs”. Projektet var inkluderat i ett större forskningsprojekt mellan Uppsala Universitet och Universidade Federal de Juiz de Fora i Brasilien.

Jag kom Rio de Janeiro mitt i den Brasilianska sommaren (februari), vilket var en smärre chock efter lämnat vintern hemma. Jag försökte bemästra värmen med mycket vatten och akta mig för myggorna i det nu Zika/Dengue-härjande landet. Brasilien visade dock sin bästa sida med vackra stränder, kolonialhus, trummor och härliga människor. Det var riktigt bra att resa runt innan ankomst eftersom det gav tid att vänja sig vid landet. På turistorter kan de flesta engelska så det är rätt enkelt att kommunicera eller ta sig fram. Men eftersom jag har rätt goda kunskaper i spanska sedan tidigare gällde det att vänja sig vid portugisiskan och försöka sig fram, vilket trots allt funkar.

När väl tiden för att resa till Juiz de Fora kom tog jag en buss från Rio de Janeiro (Brasilien har riktigt bra bussystem mellan städerna) där jag skulle bli mött av en från projektgruppen (som jag även tidigare träffat i Sverige) vilket gjorde att allt kändes väldigt lugnt. Hon körde runt mig och visade universitetet, staden och min bostad där jag skulle dela en lägenhet med en annan brasiliansk tjej. Jag fick reda att min handledare bodde nära mig, vilket jag fick förstå var riktigt fint för att ta reda på bästa väg till Universitetet via buss men även få tips på var det är bäst att handla osv.

Kommunikationer i Juiz de Fora funkar mycket bra med bussar, vilket var skönt. Det var lite problematiskt att fixa telefonchip men det gick fint ändå med hjälp av folk från projektet. Alla i Brasilien har i princip en smart-phone och internet och kommunicerar genom appar, så det var viktigt att införskaffa internet annars kan du inte kommunicera med någon.

Jag fick bekanta mig med labbet och arbetsgruppen de första veckorna för att göra upp en bra plan för experimentet. När all planering var färdig hade jag fått en bra inblick om hur alla moment, maskiner och labbet fungerade. Det är svårt att planera vilka dagar som passade bäst för att åka ut i fält och ta prover eftersom det var många som behövde bilen och vi behövde stämma av med båtförare, men det gick riktigt bra till slut. Allt material från reservoarerna införskaffades och arbetet på labbet genomfördes. Laboratoriet hade det mesta man kan önska sig, även om det skiljde sig från labben hemma i Sverige med mindre tillgång till material. Det förstod jag var en stor skillnad eftersom det var mycket byråkrati för att köpa in nytt material.

Livet förflöt på med laboratoriearbete och rapportskrivning varvid jag fick lära känna personerna där. Jag lärde mig också att förstå och tala lite portugisiska, vilket var fördelaktigt eftersom vissa man träffade inte var helt bekväma med engelska. Överlag blev arbetsrummet och labbet nästan som hemma och det kändes inte mer annorlunda än att gå till skolan i Sverige, snarare till och med mer familjärt. Alla var otroligt hjälpsamma och tillmötesgående och jag är otroligt tacksam till allt verkligen!